

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้วยวิธีสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม ของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี " มีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนั้กศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยวิธีสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ของนั้กศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมกับวิธีสอนตามปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นั้กศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. นั้กศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการสอนตามปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

จากการที่ได้ศึกษาเอกสาร และสัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษานอกโรงเรียน จะพบสภาพปัญหาของการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน คล้ายคลึงกันในเรื่องตัวครูผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ในการวิจัยครั้งนี้จึงเลือกเอา นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นประชากรสำหรับในการทดลอง ครั้งนี้ เพราะศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมสูง ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากรและสถานที่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนผู้ใหญ่สุพรรณภูมิ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักศึกษา 120 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน เพียงโรงเรียนเดียวในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน เพื่อให้ทั้งสองกลุ่มมีพื้นความรู้เท่าเทียมกัน จึงจัดกระทำดังนี้

1.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ที่สร้างขึ้น จำนวน 50 ข้อ ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทั้ง 60 คน

1.2 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักศึกษาทั้ง 60 คน มาเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย แล้วจับคู่คะแนนของนักศึกษาที่มีคะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน จะได้นักศึกษารายชื่อ 30 คู่ แล้วแยกนักศึกษาคู่ออกเป็น 2 กลุ่ม

2. สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ให้นักศึกษากลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษากลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน วิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บัณฑิต) ที่สอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม ซึ่งเนื้อหาของวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บัณฑิต) แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ชีวิตและความเป็นอยู่ รักเมืองไทย ท่องไปในโลกกว้าง และพลังงานกับชีวิตประจำวัน สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาที่จัดทำแผนการสอนในตอนที่ 1 เรื่องชีวิตและความเป็นอยู่ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้ การเลือกคู่ครอง การครองเรือน อนามัยแม่และเด็ก การอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว สุขภาพจิต ธรรมชาติสำหรับชีวิตประจำวัน การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาชุมชน สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของปวงชนชาวไทย กฎหมายครอบครัว การปกครองท้องถิ่นไทยและเศรษฐกิจในครอบครัวและชุมชนจำนวน 10 แผนการสอน นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำไปทดลองใช้สอนจริงเพื่อหาข้อบกพร่องของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บัณฑิต) โดยสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการสอนแต่ละแผนที่สร้างขึ้น จำนวน 70 ข้อแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำ เมื่อนำแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบและทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อคัดเลือกแบบทดสอบที่เหลือจำนวน 50 ข้อ จากผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(บังคับ) มีความยากจากระดับ .22 ถึง .79 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 ถึง .79 และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง 0.71

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนการสอน (PreTest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) และจับคู่นักศึกษาที่คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อจัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความรู้เท่าเทียมกันทั้ง 2 กลุ่ม

2. ทดลองสอน โดยผู้วิจัย เป็นผู้สอนนักศึกษากลุ่มทดลอง และได้ขอความร่วมมือจากครูประจำการที่สอนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มควบคุม โดยที่ใช้เนื้อหาเดียวกันและระยะเวลาเท่ากัน ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 3 คาบ การเรียนจำนวน 10 สัปดาห์

3. ทดสอบหลังการสอน (PostTest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง (PreTest) กับคะแนนหลังการทดลอง (PostTest) ของกลุ่มนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่สอนวิชาการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง (PreTest) กับคะแนนหลังการทดลอง (PostTest) ของกลุ่มนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ที่สอนด้วยวิธีสอนตามปกติ

3. ทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง (PreTest) ระหว่างนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมกับนักศึกษากลุ่มที่สอน

ด้วยวิธีการสอนตามปกติ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม ของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี " ดังที่กล่าวไว้ในสรุปผลการวิจัยนั้น เป็นไปตามเหตุผลดังนี้

1. ก่อนการทดลอง นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนทั้งสองกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบเพื่อจัดกลุ่มโดยจับคู่คะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน จึงทำให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเท่าเทียมกัน

2. หลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า

2.1 นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต (บังคับ) หลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานการวิจัยของอดุลย์ จินตะเกษกรกรม (2527) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองจะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุม ซึ่งแสดงว่าวิธีการสอนแบบมนุษยนิยมและวิธีสอนแบบธรรมชาติ ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานอีกว่า "นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการสอนตามปกติ" ซึ่งผลการทดลองก็พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกตินั้นก็แสดงว่า วิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม ที่ยึดตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และให้ผู้เรียนมีบทบาทในการวางแผนการเรียนรู้ ทำให้กระบวนการเรียนรู้ ตรงตามต้องการ และความประสงค์ของผู้เขียนซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนมากขึ้น และนอกจากนั้นผู้เรียนเองก็จะมองว่าตัวเองมีส่วนสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอน พร้อมทั้งการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยอาศัยการเปิดเพลง เบา ๆ เพื่อเป็นที่ผ่อนคลายทั้งทางด้านจิตใจ สมอง ร่างกาย เพื่อสร้างความพร้อมที่จะเรียนให้บังเกิดขึ้นกันตัวผู้เรียนนอกจากนี้การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ก็เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนการสอนโดยที่ผู้สอนต้องยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียนทุกคนเท่าเทียมกัน โดยที่ไม่มีการตัดสินผิดถูก ซึ่งจะสร้างให้ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น อภิปรายประเด็นต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดความรู้ที่ไม่จำกัดอยู่แต่เพียงในตำราเรียนเท่านั้นนอกจากนี้การใช้คำพูดที่ดีต่อกันมีการชมเชยต่อกัน ก็เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีและกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น จากการทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน การสอน ทุก ๆ กิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่เห็นความสำคัญของตนเองต่อการเรียนการสอน และก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพราะเป็นการเรียนที่ตนเองมีส่วนร่วมตั้งแต่แรกของกระบวนการเรียนการสอนซึ่งเมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมีความรู้สึกที่ดีต่อตัวครูผู้สอน มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อน มีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกระบวนการเรียนการสอนในทุกขั้นตอนมีความวิริยะ อุตสาหะ ที่จะหาความรู้เพิ่มเติมซึ่งส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ ทองปอนด์ สาดอ่อน (2525 อ้างถึงใน อุดุลย์ จินตะเกษกรม, 2527) พบว่า ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาฟิสิกส์คือ เจตคติ หรือความรู้สึกของนักเรียนต่อวิชาที่เรียน สภาพบรรยากาศในห้องเรียนและเจตคติที่ดีต่อตัวครูผู้สอน นอกจากนี้งานวิจัยของ อวยชัย วยสุวรรณ (2521 อ้างถึงใน อุดุลย์ จินตะเกษกรม, 2527) ยังพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน บทเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีตัวหนึ่ง นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดี ในทำนองเดียวกัน สุชาติ ลีตระกูล (2528 อ้างถึงใน อุดุลย์ จินตะเกษกรม, 2527) พบว่า องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน คือ เจตคติ และความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียน ครูและสภาพบรรยากาศในห้องเรียน ผลการวิจัยเหล่านี้ล้วนสอดคล้องกับจิตวิทยาตามแนวปรัชญามนุษยนิยมทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุดุลย์ จินตะเกษกรม (2527) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่ทดลองที่เรียนตามวิธีสอนแบบมนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนแบบธรรมดา

จากผลการทดลองที่พบว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนตามวิธีการสอนตามแบบธรรมดานั้น เป็นเพราะการเรียนการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยมีครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งแนวทางการเรียนการสอนที่นักศึกษาสามารถนำเอาประสบการณ์ของตนเอง มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ และตัวนักศึกษาเองจะมีส่วนสำคัญในการวางแผนการเรียนการสอน และขบวนการเรียนการสอนที่มาซึ่งความรู้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ของนักจิตวิทยามนุษยนิยมที่ว่านักศึกษาเรียนเรียนจากภายในตัวของนักศึกษามาสู่ภายนอก นักศึกษาเรียนด้วยความกระหายที่อยากจะเรียน ซึ่งผิดกับนักศึกษากลุ่มควบคุมที่นักศึกษาเรียนโดยที่มีครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยที่ครูจะเป็นผู้ให้นักศึกษาจะเป็นเพียงผู้รับ โดยมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการสอนน้อย ซึ่งทำให้นักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่มีความเบื่อหน่าย ตามหลักจิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่ ที่ว่านักศึกษาผู้ใหญ่จะไม่ชอบการถูกสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการนำวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนและเนื้อหาที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้เรียนกับผู้สอนมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปน่าจะได้ทำการวิจัยทำนองเดียวกันนี้กับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทเรียนอื่น ระดับชั้นต่างๆและวิชาอื่นๆอีก เพื่อศึกษาความเหมาะสมของวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม
2. ควรนำวิธีการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยมไปใช้ทดลองเปรียบเทียบกับวิธีการสอนอื่น ๆ อีก
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเจตคติต่อวิธีการสอนเพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิธีการสอนนี้
4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวปรัชญามนุษยนิยม เพื่อมุ่ง ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย